USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. S.**, zast. advokátem JUDr. Matějem Šedivým, Václavské náměstí 21, Praha 1 – Nové Město, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7 – Holešovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2021, čj. OAM-825/ZA-ZA11-HA10-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 9. 2023, čj. 33 Az 4/2022-30,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) je indický občan, který v roce 2021 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný dospěl k závěru, že v Indii nedošlo k žádné změně oproti rozhodování o první stěžovatelově žádosti a Indie je nadále bezpečnou zemí původu. Stěžovatel navíc v opakované žádosti neuvedl žádnou skutečnost nasvědčující tomu, že by mohl být vystaven pronásledování nebo že by mu hrozila vážná újma. Žalovaný tedy azylové řízení pro nepřípustnost opakované žádosti zastavil (§ 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu). Stěžovatel neuspěl ani před krajským soudem, který jeho žalobu zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. V první žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že je indickým občanem, je Sikh a jeho předkové byli členy Indického národního kongresu. V nynější (opakované) žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že je malým zemědělcem, které centrální indická vláda vyvlastňuje a jejich půdu poté předává velkým korporacím. Malí zemědělci se dostávají do střetů s indickou vládou, přičemž již došlo ke ztrátám na životech. Stěžovatel je přesvědčen, že žalovaný pochybil, když vyhodnotil opakovanou žádost jako nepřípustnou. Stěžovatel uvedl nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Těmito novými skutečnostmi se měl žalovaný věcně zabývat. Pokud tak neučinil, je jeho rozhodnutí nezákonné. Závěrem stěžovatel ještě doplnil, že z rozhodnutí nelze zjistit, z jakých podkladů žalovaný při posouzení opakované žádosti vycházel.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak,

odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalovaný posoudil jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.

[6] Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které

> *a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a*
> *b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.*

[7] Již krajský soud v bodě 25 stěžovateli správně vysvětlil, že podmínky § 11a odst. 1 zákona o azylu musí být splněny současně (shodně např. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2022, čj. 8 Azs 14/2022-21, bod 15). Krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel v opakované žádosti skutečně uvedl nové skutečnosti, které neuvedl v původní žádosti. Tyto nové skutečnosti stěžovatel v původní žádosti nemohl uvést. V čem se však krajský soud se stěžovatelem neshodl a kde naopak dal zapravdu žalovanému, bylo, že nové skutečnosti (střety mezi zemědělci a centrální indickou vládou) nenaplnily podmínky § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Stěžovatel podle krajského soudu neprokázal, že se v Indii živil jako zemědělec, naopak opakovaně sdělil, že se v Indii živil jako kuchař (v tomto zaměstnání pokračoval i v Česku). V Indii ani nevlastnil žádný zemědělský pozemek (ten vlastnili jeho rodiče). Pro závěr o hrozícím pronásledování či hrozící vážné újmě krajskému soudu nestačilo ani to, že stěžovatel pochází ze zemědělské oblasti a že se protivládních protestů účastní i jeho příbuzní či známí (body 29 až 34 rozsudku krajského soudu).

[8] S tímto posouzením NSS souhlasí. NSS souhlasí s krajským soudem rovněž v tom, že z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, z jakých podkladů při posouzení opakované žádosti vyšel (bod 35 rozsudku krajského soudu): ze spisového materiálu k předchozí žádosti, informací z cizineckého informačního systému, Informace OAMP Indie: Hodnocení Indie jako bezpečné země původu ze dne 11. 11. 2020 a Informace Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Přehled údajů o zemi za rok 2020: Indie, nedatováno, publikováno 15. 4. 2021. Veškeré materiály jsou založeny ve správním spisu a v době rozhodování žalovaného byly aktuální. NSS shodně jako krajský soud považuje tyto podklady za dostačující a úplné.

[9] NSS tedy neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti, proto kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl (výrok I).

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle úspěchu ve věci. Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému pak žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.) (výrok II).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu